

Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 19 apríla 2007 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Supremo – Španielsko) – Asociación Nacional de Empresas Forestales (ASEMFO)/Transformación Agraria SA, Administración del Estado

(Vec C-295/05) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Prípustnosť — Článok 86 ods. 1 ES — Chýbajúca samostatná pôsobnosť — Skutočnosti umožňujúce Súdnemu dvoru užitočne odpovedať na položené otázky — Smernice 92/50/EHS, 93/36/EHS a 93/37/EHS — Vnútroštátna právna úprava umožňujúca verejnoprávnemu podniku uskutočňovať na základe priameho príkazu verejnoprávných orgánov operácie bez uplatnenia všeobecného režimu verejného obstarávania — Štruktúra vnútornej správy — Podmienky — Verejnoprávny orgán musí nad odlišným subjektom vykonávať kontrolu podobnú kontrole, akú vykonáva nad vlastnými útvarmi — Podstatná časť činností, ktoré uskutočňuje odlišný subjekt, musí súvisieť s verejnoprávnym orgánom alebo orgánmi, ktoré ho vlastnia)

(2007/C 96/15)

Jazyk konania: španielčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunal Supremo

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Asociación Nacional de Empresas Forestales (ASEMFO)

Žalovaná: Transformación Agraria SA, Administración del Estado

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Tribunal Supremo – Výklad článku 86 ods. 1 ES a smerníc 93/36/EHS, 93/37/EHS, 97/52/ES, 2001/78/ES a 2004/18/ES týkajúcich sa koordinácie postupov zadávania verejných zákaziek na práce, verejných zákaziek na dodávky tovaru a verejných zákaziek na služby – Zlučiteľnosť vnútroštátnej právnej úpravy stanovujúcej pre verejnoprávny podnik právny režim, ktorý mu umožňuje vykonávať verejné práce bez toho, aby podliehal stanoveným postupom zadávania verejných zákaziek

Výrok rozsudku

Smernici Rady 92/50/EHS z 18. júna 1992 o koordinácii postupov verejného obstarávania služieb, smernici Rady 93/36/EHS zo 14. júna 1993 o koordinácii postupov verejného obstarávania dodania tovaru a smernici Rady 93/37/EHS zo 14. júna 1993 o koordinácii postupov verejného obstarávania prác neodporuje právny režim, akým je právny režim, ktorému podlieha spoločnosť Transformación Agraria

SA, ktorý jej ako verejnoprávnemu podniku, ktorý je vlastným nástrojom a organizačným útvarom viacerých verejnoprávných orgánov, umožňuje vykonávať operácie bez toho, aby podliehala režimu stanovenému v uvedených smerniciach, ak jednak dotknuté verejnoprávne orgány vykonávajú nad týmto podnikom kontrolu podobnú kontrole, akú vykonávajú nad vlastnými útvarmi, a ak okrem toho podstatná časť činností, ktoré tento podnik vykonáva súvisí s týmito orgánmi.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 257, 15.10.2005.

Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 19. apríla 2007 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal High Court of Ireland – Írsko) – Elaine Farrell/Alan Whitty, Minister for the Environment, Írsko, Attorney General, Motor Insurers Bureau of Ireland (MIBI)

(Vec C-356/05) ⁽¹⁾

(Povinné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú automobilom — Smernice 72/166/EHS, 84/5/EHS a 90/232/EHS — Škody spôsobené cestujúcim vo vozidle — Časť vozidla neprišpôsobená na prevoz sediacich cestujúcich)

(2007/C 96/16)

Jazyk konania: angličtina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

High Court of Ireland

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Elaine Farrell

Žalovaní: Alan Whitty, Minister for the Environment, Írsko, Attorney General, Motor Insurers Bureau of Ireland (MIBI)

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania – High Court of Ireland – Výklad článku 1 tretej smernice Rady 90/232/EHS zo 14. mája 1990 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel (Ú. v. EÚ L 129, s. 33; Mím. vyd. 06/001, s. 249) – Osoby cestujúce v časti vozidla, ktorá nie je určená na prepravu cestujúcich, ani nie je vybavená sedadlami určenými na takéto využitie – Vnútroštátna právna úprava, ktorá nestanovuje povinnosť poistenia, ktoré tieto osoby pokrýva v prípade dopravnej nehody

Výrok rozsudku

1. Článok 1 tretej smernice Rady 90/232/EHS zo 14. mája 1990 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel sa má vykladať tak, že mu odporuje vnútroštátna právna úprava, podľa ktorej povinné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú automobíлом nekryje zodpovednosť za ujmu na zdraví spôsobenú osobám cestujúcim v časti motorového vozidla, ktorá nebola projektovaná, ani konštruovaná so sedadlami pre cestujúcich.
2. Článok 1 tretej smernice 90/232 spĺňa všetky podmienky požadované pre vyvolanie priameho účinku a v dôsledku toho priznáva práva, ktorých sa jednotlivci môžu dovolávať pred vnútroštátnymi súdmi. Vnútroštátnemu súdu však prislúcha overiť, či sa tohto ustanovenia možno dovolávať voči subjektu, akým je Motor Insurers Bureau of Ireland (MIBI).

(¹) Ú. v. EÚ C 315, 10.12.2005.

Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 19. apríla 2007 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Cour d'appel de Bruxelles – Belgicko) – De Landsheer Emmanuel SA/Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne, Veuve Clicquot Ponsardin SA

(Vec C-381/05) (¹)

(Smernice 84/450/EHS a 97/55/ES — Porovnávací reklama — Identifikácia súťažiteľa alebo tovarov alebo služieb ponúkaných súťažiteľom — Tovary alebo služby spĺňajúce rovnaké potreby alebo určené na ten istý účel — Odkaz na označenia pôvodu)

(2007/C 96/17)

Jazyk konania: francúzština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Cour d'appel de Bruxelles

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: De Landsheer Emmanuel SA

Žalovaní: Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne, Veuve Clicquot Ponsardin SA

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Cour d'appel de Bruxelles – Výklad článku 2 bod 2a a článku 3a písm. b) smer-

nice 84/450/EHS Rady z 10. septembra 1984 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov týkajúcich sa klamlivej reklamy (Ú. v. ES L 250, s. 17; Mím. vyd. 15/001, s. 227) zmenenej a doplnenej smernicou Európskeho Parlamentu a Rady 97/55/ES zo 6. októbra 1997, ktorou sa mení a dopĺňa smernica 84/450/EHS týkajúca sa klamlivej reklamy tak, aby zahŕňala porovnávaciu reklamu (Ú. v. ES L 290, s. 18; Mím. vyd. 15/003, s. 365) – Porovnávací reklama – Identifikácia súťažiteľa alebo tovarov alebo služieb ponúkaných súťažiteľom – Používanie pojmov odkazujúcich na vlastnosti šumivých vín, konkrétne šampanského, v reklame na pivo

Výrok rozsudku

1. Článok 2 bod 2a smernice Rady 84/450/EHS z 10. septembra 1984 o klamlivej a porovnávací reklame, zmenenej a doplnenej smernicou Európskeho parlamentu a Rady 97/55/ES zo 6. októbra 1997, sa má vykladať tak, že o porovnávaciu reklamu môže ísť aj vtedy, ak reklamný odkaz odkazuje na typ výrobkov a nie na určitý podnik alebo na určitý výrobok, pokiaľ je možné identifikovať tento podnik alebo výrobky, ktoré tento podnik ponúka, ako konkrétne sledované uvedeným odkazom. Okolnosť, že ako konkrétne sledované reklamným odkazom možno identifikovať viacero subjektov, ktoré sú v súťaži so zadávateľom reklamy, alebo tovary alebo služby, ktoré títo súťažitelia ponúkajú, je pri uznaní porovnávací povahy reklamy irelevantná.
2. Existenciu súťažného vzťahu medzi zadávateľom reklamy a podnikom, ktorý je identifikovaný v reklamnom odkaze, nemožno zistiť nezávisle od tovarov alebo služieb ponúkaných týmto podnikom.

Na účely určenia existencie súťažného vzťahu je vhodné zohľadniť:

- súčasný stav trhu a spotrebiteľských zvykov, ako aj možnosti ich vývoja,
- časť územia Spoločenstva, na ktorom sa reklama šíri, no bez vylúčenia prípadných účinkov, ktoré môže mať vývoj spotrebiteľských zvykov zistených v iných členských štátoch na predmetný vnútroštátny trh, a
- osobitné vlastnosti výrobku, ktorý chce zadávateľ reklamy propagovať, ako aj obraz, ktorý chce o ňom vytvoriť.

Kritériá, na základe ktorých je možné preukázať existenciu súťažného vzťahu v zmysle článku 2 bodu 2a smernice 84/450 zmenenej a doplnenej smernicou 97/55, a kritériá, ktorých cieľom je preveriť, či porovnávanie zodpovedá podmienke stanovenej v článku 3a ods. 1 písm. b) tejto smernice, nie sú zhodné.

3. Nie je pravda, že reklama, ktorá odkazuje na typ výrobkov, no neidentifikuje súťažiteľa alebo tovary ponúkané týmto súťažiteľom, je neprípustná z hľadiska článku 3a ods. 1 smernice 84/450 zmenenej a doplnenej smernicou 97/55. Podmienky prípustnosti takejto reklamy sa musia skúmať s prihliadnutím na iné ustanovenia vnútroštátného práva alebo v prípade potreby práva Spoločenstva, a to nezávisle od skutočnosti, že by to mohlo znamenať nižšiu ochranu spotrebiteľov alebo podnikov súťažiteľov.